

Sygn. akt IV P 81/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSR Agata Mularska-Karamon</u>
Protokolant:	sekr. sądowy Weronika Ziobroniewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2018 r. w Lubinie

sprawy z powództwa R. F., M. J.

przeciwko S. S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatek za pracę w godzinach nocnych

I zasądza od strony pozwanej S. S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda R. F. kwotę 26.196,37 zł brutto (dwadzieścia sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt sześć złotych trzydzieści siedem groszy)- tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatek za pracę w godzinach nocnych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 1907,60 zł od dnia 11.06.2014r. do dnia zapłaty,
- 1716,52 zł od dnia 11.07.2014r. do dnia zapłaty,
- 2016,64 zł od dnia 11.08.2014r. do dnia zapłaty,
- 1588,98 zł od dnia 11.09.2014r. do dnia zapłaty,
- 1880,22 zł od dnia 11.10.2014r. do dnia zapłaty,
- 1820,97 zł od dnia 12.11.2014r. do dnia zapłaty,
- 2152,68 zł od dnia 11.12.2014r. do dnia zapłaty,
- 2316,32 zł od dnia 12.01.2015r. do dnia zapłaty,
- 1966,29 zł od dnia 11.02.2015r. do dnia zapłaty,
- 1572,80 zł od dnia 11.03.2015r. do dnia zapłaty,
- 2540,81 zł od dnia 11.04.2015r. do dnia zapłaty,
- 2317,74 zł od dnia 11.05.2015r. do dnia zapłaty,

- 2398,80 zł od dnia 11.06.2015r. do dnia zapłaty,

II zasądza od strony pozwanej S. S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powódki M. J. kwotę 6.184,20 zł brutto (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia groszy) - tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatek za pracę w godzinach nocnych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 1227,55 zł od dnia 12.05.2014r. do dnia zapłaty,

- 1845,18 zł od dnia 11.06.2014r. do dnia zapłaty,

- 1117,12 zł od dnia 11.07.2014r. do dnia zapłaty,

- 1068,05 zł od dnia 11.08.2014r. do dnia zapłaty,

- 926,30 zł od dnia 11.09.2014r. do dnia zapłaty,

III umorzyć postępowanie w stosunku do M. J. w zakresie cofniętego powództwa,

IV zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki M. J. kwotę 1350,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

V zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda R. F. kwotę 2700,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

VI nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Lubinie) kwotę 1263,21 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 1620,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od uiszczenia której powodowie byli zwolnieni.

UZASADNIENIE

Powodowie: M. J. i R. F. w pozwie skierowanym przeciwko S. S. sp. z o.o. w W. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu domagali się zasądzenia kwot odpowiednio:

- M. J. – 26.196,37 zł

- R. F. - 6.184,20

wraz z ustawowymi odsetkami tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i nocnych za okres od kwietnia 2014r. (R. F. od maja 2014r.) do maja 2015r. W uzasadnieniu podali, że byli zatrudnieni u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę do 31 maja 2015r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika ochrony na obiektach K. (...) SA (...) L.. Wskazali, że świadczyli pracę nie tylko w ustawowym wymiarze czasu pracy, ale stale pracowali w godzinach nadliczbowych. Wykonywali pracę w niedziele i święta oraz w godzinach nocnych. Otrzymywali wynagrodzenie zasadnicze oraz niewielką część dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych i nocnych. Strona pozwana zobowiązana była do wykonywania planu ochrony na rzecz K. (...) SA. Zatrudniała jednak zbyt małą liczbę pracowników, aby zapewnić całodobową ochronę tych obiektów zgodnie z planem ochrony. Aby uniknąć zwiększenia zatrudnienia, stale polecała swoim pracownikom pracę w godzinach nadliczbowych. Nie chciała jednak wypłacać z tego tytułu wynagrodzenia zgodnie z przepisami kodeksu pracy regulującymi wypłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych. W tym celu pracownicy podpisywali umowy-zlecenia ze spółką córką strony pozwanej i za pracę w godzinach nadliczbowych otrzymywali jedynie wynagrodzenie wynikający z tych umów. Całość wynagrodzenia wypłacana była w 2 transzach od strony pozwanej w kwocie wynikającej w podpisanej umowie o pracę oraz od A. S..

Powodowie świadczyli cały czas taką samą pracę, na tych samych obiektach, które podlegały ochronie wykonywanej przez stronę pozwaną. Korzystali z ubrań strony pozwanej, broni strony pozwanej, wypełniali takie same książki służb.

Polecenia wydawał stale ten sam przełożony, a do pracy przychodziło się wg jednego grafiku, który był rozpisany tak, że pracownik musiał w miesiącu przepracować stale około 240 godzin.

Praca świadczona była w systemie 3 dni zmian dziennych po 12 godzin, a następnie 3 dni zmian nocnych również po 12 godzin. Zmiana trwała od godziny 18.00 – 6.00, a od maja 2013 roku od 19.00 do 7.00. Pracownicy nie otrzymywali dni wolnych za przepracowane godziny nadliczbowe. Zgodnie z ustną umową pomiędzy powodami, a stroną pozwaną wynagrodzenie było wypłacane w stawce godzinowej za każdą przepracowaną godzinę odpowiednio:

- M. J.– 9,50 zł

- R. F. - 9,50 zł

Tak też faktycznie rozliczano przepracowane godziny. Wypłacano wynagrodzenie w kwocie równej iloczynowi przepracowanych godzin i stawki godzinowej, w 2 transzach jedna od strony pozwanej, druga od A. S. .

Powodowie zarzucili, że zawarcie umów zlecenia miało na celu obejście przepisów prawa pracy o czasie pracy i wynagrodzeniu za godziny nadliczbowe oraz dodatku za pracę w godzinach nocnych.

Strona pozwana S. S. sp. z o.o. w W. wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazała, że kwestionuje wyrażone przez powodów w pozwie stanowisko, jakoby strony ustaliły stawkę godzinową wynagrodzenia. Wynagrodzenie za pracę zostało ustalone pomiędzy stronami w umowie o pracę i w takiej kwocie było mu wypłacane. Strona pozwana zakwestionowała również wskazane w pozwie dochodzone kwoty wynagrodzenia przepracowanych godzin nadliczbowych i nocnych.

W zarzuciła również, że powodowie błędnie utożsamiają pracę w pozwanej spółce z jednoczesną współpracą realizowaną przez niego z A. S. sp. z o.o. Powodowie bezpodstawnie traktują czas wykonywania obowiązków wynikających z umowy cywilnoprawnej jako pracę w godzinach nadliczbowych w ramach zatrudnienia w pozwanej spółce. Zarzuciła, że w umowa cywilnoprawna została przez powodów zawarta z inną spółką, która wypłacała wynagrodzenie za pracę świadczoną na jej rzecz na podstawie tejże umowy. Powodowie byli świadomi konsekwencji związanych z cywilnoprawnym stosunkiem kształtowanym w oparciu o zawartą umowę cywilną. Strona pozwana wskazała, że pozwana oraz A. S. są odrębnymi osobami prawnymi bez powiązań kapitałowych i osobowych.

Strona pozwana w piśmie z dnia 19.02. 2018r. podniosła zarzut przedawnienia roszczeń dot. ekwiwalentu za pranie, wynagrodzenia za czas choroby, wynagrodzenia urlopowego .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie M. J. i R. F. byli zatrudniony u strony pozwanej S. S.sp. z o.o. na podstawie umowy o pracę zawartej w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika ochrony do 31 maja 2015r. Pracę wykonywali na terenach K. (...) SA (...) L.. Powodowie podpisali umowę o pracę ze stroną pozwaną, w której wskazano, że wypłacane wynagrodzenie będzie równe wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Dowód: - umowy o pracę akta osobowe,

- zeznania powodów:

- M. J.,k. 134

- R. F. k. 134 ,

- zeznania świadków:

R. G., k. 133,

- J. W., k. 132

- SA. C., k. 133,

- R. P., k. 133

Ustne ustalenia w pomiędzy pracownikami, a przedstawicielem strony pozwanej w zakresie należnego pracownikom wynagrodzenia za pracę odbiegały od kwoty wskazanej w umowie o pracę. Wynosiły one odpowiednio:

M. J. 9 zł netto a R. F. 9,50-10,50 zł .

Po przepracowaniu 240 godz. wynagrodzenie zwiększano o 0,50 zł każdą godzinę.

Powodowie oraz inni pracownicy strony pozwanej świadczyli pracę na podstawie miesięcznie sporządzanych przez dowódcę grafików, w których odnotowywano pracę w rozłożeniu na cały miesiąc. Grafik był ogólnie dostępny dla pracowników ochrony. Pracownicy odnotowywali swoje stawiennictwo pracy, przebieg i zakończenie służby w książce służb znajdującej się na danym obiekcie, gdzie świadczyli pracę. Odzwierciedlała ona faktyczne godziny pracy pracownika od momentu rozpoczęcia do zakończenia służby.

Strona pozwana sporządzała listy płac, w których wskazywała wynagrodzenie zasadnicze wynikające z umowy o pracę. Sporządzała również karty ewidencji czasu pracy, które co do zasady nie wykazywały nadgodzin bądź też ich niewielką ilość.

Spółka A. S. nie ewidencjonowała na bieżąco godzin pracy pracowników wykonujących ochronę na terenie K. (...).

Wynagrodzenie powodów oraz pozostałych pracowników było wypłacane, w dwóch transzach przelewem bankowym. Suma wypłaconych kwot była równa iloczynowi przepracowanych godzin i stawki umówionej - godzinowej . Pierwsza transza wypłacana była przez S. S.półka z o.o. w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, druga transza wskazana jako wypłata od A. S. za pracę z umowy zlecenia.

Dowód: - zeznania świadków:

- zeznania powodów:

- M. J., k. 134

- R. F. k. 134 ,

- zeznania świadków:

R. G., k. 133,

- J. W., k. 132

- SA. C., k. 133,

- R. P., k. 133

- informacja z dn. 16.01.2014r., k. 20

Plan ochrony był dokumentem, z którego wynikała liczba godzin do wypracowania przez pracowników na poszczególnych posterunkach. Strona pozwana z góry wiedziała, ilu pracowników będzie potrzebowała dla zrealizowania planu ochrony. Strona pozwana nie była w stanie przy wykorzystaniu zatrudnionych pracowników wykonać planu ochrony, zatrudniając ich w normatywnym czasie pracy. Pracownicy strony pozwanej stale świadczyli pracę w godzinach nadliczbowych, wypracowując miesięcznie min. 240 godz.

S. S. i A. S. zawarły w dniu 1 marca 2004 roku umowę o współpracy przy wykonywaniu usług. Zgodnie z jej treścią spółka jako główny realizator zadań wynikających z umów zawieranych pomiędzy spółką, a jej kontrahentami, zobowiązuje się część lub całość tych zadań przekazać do realizacji wykonawcy umowy, czyli A. S.. Przekazywanie tych zadań miało następować w formie załączników do umowy.

Dowód: - umowa z dnia 1 marca 2004 roku, k. 82,

- zeznania powodów:

- M. J., k. 134

- R. F. k. 134 ,

- zeznania świadków:

R. G., k. 133,

- J. W., k. 132

- A. C., k. 133,

- R. P., k. 133

Powodowie w okresie objętym pozwem przepracowali odpowiednio:

- m. J.: łącznie 1176 godzin, w tym 444 godzin nadliczbowych oraz 392 godzin, za które przysługuje dodatek nocny. Należne powodowi wynagrodzeniem za przepracowane godziny nadliczbowe i nocne, za które strona pozwana nie zapłaciła powodowi wynosiło łącznie 6.565,25 zł brutto .

- R. F. : łącznie 3636 godzin, w tym 1764 godzin nadliczbowych oraz 1200 godzin, za które przysługuje dodatek nocny. Należne powodowi wynagrodzeniem za przepracowane godziny nadliczbowe i nocne, za które strona pozwana nie zapłaciła powodowi wynosiło łącznie 28371,43 zł brutto .

Dowód: - opinia biegłego, k. 143-179

Sąd zważył co następuje:

Powództwa zasługiwały na uwzględnienie.

Istotą sporu w niniejszej sprawie jest ustalenie, czy powodom przysługuje uzasadnione roszczenie o wynagrodzenie za pracę wykonywaną w ramach zawieranych umów zlecenia z A. S.sp. z o.o. w W. , oraz czy zasadnym jest, aby wypracowane w ramach tych umów godziny zostały uznane jako godziny nadliczbowe wypracowane na rzecz strony pozwanej.

Strona pozwana twierdziła, że powodowie w okresie zatrudnienia u strony pozwanej zawarli umowy zlecenia ze spółką A. S.sp. z o.o. w W. oraz, że praca świadczona na podstawie tychże umów została zgodnie z zawartą umową rozliczona.

Sąd uznał po przeprowadzeniu postępowania dowodowego , na podstawie zgodnych zeznań świadków i powodów , że praca świadczona przez powodów, a polegająca na ochronie obiektów K. (...) S.A. była w rzeczywistości pracą świadczoną na rzecz strony pozwanej w całości, którą to należało kwalifikować, jako pracę w godzinach nadliczbowych. W ocenie Sądu powodowie nie wykonywali żadnej umowy zlecenia na rzecz A. S.. Nikt z ramienia tej spółki nie zlecał powodom wykonywania określonej pracy, nikt jej nie nadzorował. W ocenie Sądu powodowie pozostawali przez cały okres zatrudnienia w relacjach pracowniczych wyłącznie ze stroną pozwaną. Zależność bowiem pomiędzy stroną pozwaną, a powodami była właściwa dla stosunku pracy określonego art. 22 kp. Powodowie świadczyli pracę

pod nadzorem strony pozwanej, zgodnie z jej wytycznymi w/g comiesięcznie sporządzanego grafiku. Praca, jaką wykonywali była cały czas pracą tego samego rodzaju pod tym samym kierownictwem pracowników S. S.. Sam fakt wypłaty części wynagrodzeń za pracę przez spółkę A. S. na rzecz powodów nie mógł rodzić odrębnego stosunku zobowiązaniowego pomiędzy powodami a A.. W ocenie Sądu wynagrodzenie to stanowiło część wynagrodzenia za pracę wykonaną przy ochronie obiektów K. (...) na podstawie ustalonego grafiku na rzecz strony pozwanej. Formalne dzielenie tegoż wynagrodzenia i dokonywanie przelewów przez 2 różne spółki w ocenie Sądu nie może przesądzić o charakterze prawnym zawartej umowy. Pozostawało to bowiem bez wpływu dla ustalenia, że to spółka strony pozwanej przez cały czas pozostawała pracodawcą powodów i wykonywała obowiązki pracodawcy w stosunku do pracownika. Praca powodów skoro była wykonywana zgodnie z wymogami określonymi w art. 22 kp, to w konsekwencji spółka strony pozwanej ponosi odpowiedzialność za własne zobowiązania wobec powoda jako pracodawca.

Istotne również jest, że nie przedłożono do akt żadnych umów zlecenia. Jedynie Deklaracje do umów zlecenia.

Konsekwencją powyższego jest uznanie, że wszystkie czynności, jakie wykonywali powodowie w ramach realizowania planu ochrony obiektów K. (...), stanowiły czynności wykonywane w ramach stosunku pracy. Również ponad normy czasu pracy. Nie wpływa na to fakt ujęcia godzin ponadnormatywnych w sposób odmienny, przypisując je umowie zlecenia i kwalifikując je , jako wykonywanie umowy zlecenia na rzecz innego podmiotu. Zawierane umowy, czy też ich kwalifikowanie w ramach stosunku cywilnoprawnego nie może być sprzeczne z przepisami regulującymi zatrudnienie w ramach stosunku pracy oraz wynagrodzenia za czas pracy w tym przypadku za godziny nadliczbowe. Pozwana spółka pełniła stale funkcje kierownicze i nadzorcze wobec powoda oraz pozostałych pracowników. Natomiast kwestia jedynie technicznego rozdzielenia wykonanej przez powoda pracy i przypisanie tej pracy A. S. co do pracy wykonanej ponad kodeksowe normy czasu pracy, nie może skutecznie przekreślić pracowniczego charakteru wykonywanej pracy na rzecz strony pozwanej. Zarówno bowiem powodowie , jak i pozostali pracownicy w takim rozliczaniu godzin nie uczestniczyli. Nie decydowali o takiej sytuacji, a jedyny sygnał, jaki otrzymywali co do sposobu rozliczania swojej pracy otrzymywali w momencie, kiedy wpływało wynagrodzenie na ich rachunek bankowy od A. S..

Takie zachowania strony pozwanej były z góry założone i wynikały z potrzeby minimalizacji kosztów i uniknięcia wynagradzania pracowników za pracę w godzinach nadliczbowych. Już bowiem w momencie podpisywania umowy na ochronę obiektów miała ona świadomość, że stan kadrowy , jakim dysponowała jest niewystarczający dla zrealizowania planu ochrony bez zatrudnienia pracowników w godzinach nadliczbowych.

Konsekwencją powyższych ustaleń jest to, że całość pracy wykonanej przez powodów w ramach wykonywania planu ochrony na obiektach K. (...) kwalifikowane było jako świadczenie pracy na rzecz spółki strony pozwanej i w konsekwencji po przekroczeniu limitów czasu pracy wskazanych w kodeksie pracy, kwalifikowanie dalszej pracy jako pracy w godzinach nadliczbowych.

W ocenie Sądu zasadnym również było przyjęcie sposobu rozliczenia wynagrodzenia za czas przepracowany wg stawki, w jakiej faktycznie powodowie byli wynagradzani przez stronę pozwaną. Była to stawki godzinowe i różniły się od stawki wskazanej w umowie o pracę. Wszyscy przesłuchani w sprawie świadkowie wskazali, że taki sposób wynagradzania obowiązywał powodów i pozostałych pracowników. W ocenie Sądu nie było zatem podstaw, aby przyjmować za podstawę rozliczenia stawkę wskazaną w umowie o pracę, skoro strony umówiły się odmiennie, jak również realizowały te odmiennie ustalenia.

Celem ustalenia wynagrodzenia należnego powodom za przepracowane godziny nadliczbowe i nocne Sąd zlecił biegłemu wydanie opinii. Opinia wydana przez biegłego była sporządzona w sposób skrupulatny , była logiczna i spójna. Biegła w sposób szczegółowy wskazała sposób, w jaki dokonała wyliczenia wynagrodzenia za pracę powodów w godzinach nadliczbowych i nocnych. Podstawę wyliczeń co do ilości przepracowanych godzin stanowiły sumaryczne dane, co do przepracowanych godzin przedłożone przez stronę pozwaną jak również A. S.. Obliczenia biegłej, co do sposobu rozliczania powoda za przepracowane godziny potwierdziły fakt, że powodowie wynagradzani byli stawką godzinową .

W ocenie Sądu jakiegokolwiek zarzuty strony pozwanej co do ilości przepracowanych przez powoda godzin nie mogą znaleźć racjonalnego uzasadnienia. Przede wszystkim strona pozwana, jako pracodawca zobowiązana była do ewidencjonowania czasu pracy w sposób rzetelny. W ocenie Sądu przedłożone ewidencje czasu pracy zostały sporządzone już post factum i zostały technicznie rozdzielone na pracę wykonywaną w ramach nominalnego czasu pracy, a pozostałe godziny w ramach pełnych dniówek przypisane A. S.. Strona pozwana zobowiązana była przez Sąd do przedłożenia ksiąg służb, które w sposób jasny i klarowny potwierdziłyby faktyczny czas pracy powoda. Każde rozpoczęcie ich zakończenie zmiany było bowiem w tych książkach odnotowywane. Zarówno w tej sprawie jak i w każdej kolejnej, która toczy się przed tutejszym Sądem strona pozwana tego obowiązku nie wypełniła. Nie może zatem powoływać się skutecznie na to, że, aby powodowie w tych dniach i godzinach pracy nie świadczyli.

Sąd również uznał, że biegły prawidłowo w opinii uwzględnił wszystkie składniki wypłacone zarówno przez stronę pozwaną jak i A. S. powodowi. Zarzut niezasadnego doliczenia ekwiwalentu za pranie i dniówek urlopowych i chorobowych był niezasadny. Biegły bowiem nie doliczał tychże kwot. Z wyliczeń i uzasadnienia opinii wynika, że biegły dokonując ubruttowania stawek musiał kwoty te odliczyć od kwoty netto, po to aby następnie doliczyć je w kwocie netto do obliczonej kwoty brutto.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowiły przepisy artykuł 151¹, 151⁸ § 1, 151¹¹ § 2 kp.

Wszelkie wyżej ustalone okoliczności, zostały dokonane w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zgodnych zeznań wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków. Świadczenie ci w sposób zgodny i logiczny przedstawili okoliczności zatrudnienia ich u strony pozwanej, wskazali na okoliczności dotyczące zawierania umów o pracę i podpisywania deklaracji do umów zlecenia, a nadto w sposób zgodny wypowiedzieli się co do sposobu wynagradzania i wypłacania wynagrodzenia przez stronę pozwaną, jak i A. S.. Na podstawie tych zeznań Sąd zakwestionował poprawność przedłożonej ewidencji czasu pracy, uznając godziny wypracowane przez powoda zostały jedynie formalnie i to post factum rozdzielone na wypracowane godziny zgodne z miesięczną normą czasu pracy. Ewentualne nadgodziny wynikały jedynie z faktu nierozdzielania wypracowanych godzin bezpośrednio po przekroczeniu limitu czasu pracy w danej dobie. W niniejszej sprawie brak było jakiegokolwiek dowodów przeciwnych świadczących o tym, aby pracę powoda i pozostałych pracowników zakwalifikować inaczej niż w ramach umowy o pracę.

Zatem mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd zasądził powodom kwoty wynikające z opinii biegłego i ograniczone przez powodów w piśmie z dn. 11.01.2018r. to jest:

- na rzecz R. F. 26.196,37 zł,

- na rzecz M. J. 6.184,20

wraz ustawowymi odsetkami.

Podstawą zasądzenia odsetek stanowił art. 481 kc.

Sąd nie znalazł podstaw aby uznać za zasadny podniesiony zarzut przedawnienia. Powodowie nie rozszerzyli bowiem pozwu o dodatkowe należności z tytułu ekwiwalentu za pranie, wynagrodzenia urlopowego i chorobowego. Powyżej Sąd wskazywał skąd w tabeli sporządzonej przez biegłego znalazły się odrębne pozycje dotyczące tych należności.

O kosztach zastępstwa procesowego rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. Rozstrzygnięcie o obowiązku uiszczenia opłaty sądowej oraz zwrotu wydatków wydano na podstawie art. 113 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c.

W zakresie ograniczonego powództwa Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 203 i 355 kpc.